

ת"פ 14930/12/12 - מדינת ישראל נגד גבריאל שוקרון (עציר)

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 14930-12-12 מדינת ישראל נ' שוקרון(עציר)
תיק חיצוני: ___-5-26280-___

בפני	כב' השופט משה גינות
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	גבריאל שוקרון (עציר)

החלטה

1. בפני בקשת המאשימה לסילוק מוצג בקשה הנסמכת על סעיף 38 ו-39 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט - 1969 (להלן: "פסד"פ").

רקע וטענות הצדדים:

2. כנגד הנאשם הוגש אישום ביום 9.12.12 בגין עבירה של החזקה סם שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א) +7(כ) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973.

3. ביום 23.4.13 נגזר דינו של הנאשם לאחר שהודה כי ביום 4.12.12 בשעה 9:20 או בסמוך לכך במהלך חיפוש משטרה בביתו של הנאשם נמצא כי החזיק במטבח ביתו בצמוד לדופן החיצוני במכונת כביסה סם מסוכן מסוג הרואין במשקל נטו של 13.1176 גרם כמופרט להלן: סם מסוכן מסוג הרואין במשקל נטו של 3.1913 בתוך כוס פלסטיק ובתוכה 7 אריזות מפלסטיק סגורות סם מסוכן מסוג הרואין במשקל נטו של 9.9263 גרם בתוך 2 אריזות מפלסטיק סגורות.

4. ביום 17.6.13 הגיש ב"כ המאשימה בקשה לסילוק מוצג בהתאם להוראות סעיפים 38-39 לפסד"פ ועתר לחלט סך ₪ 5620 אשר נתפסו בעת חיפוש בביתו של הנאשם.

בדיון שהתקיים במעמד הצדדים טען ב"כ המאשימה כי הנאשם לא הוכיח את מקור הכספים. בחקירתו במשטרה טען כי מדובר בכספים שקיבל מבנו, מהסבתא ומהמדינה ואילו בנו של הנאשם טען בחקירתו כי ניתן לנאשם כל חודש ₪ 500 בלבד וכי לסבתא אין כלל אפשרות לתת לנאשם כסף.

לאור האמור לעיל, ובהתאם להוראת סעיף 36(א) לפקודת הסמים עתר ב"כ המאשימה להורות על חילוט סך ₪ 5620 שנתפסו ברשותו של הנאשם.

5. ב"כ הנאשם התנגד לבקשת המאשימה וטען כי המאשימה לא הוכיחה את הטענות לגבי מקור הכספים מעבר לספק סביר. לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם הודה במיחוס לו בכתב האישום אך בעובדות כתב האישום לא נאמר דבר לגבי הכספים שנתפסו ברשותו של הנאשם לפיכך לא ניתן כיום לטעון עובדות שלא נכללו בכתב האישום המקורי. עוד טען ב"כ הנאשם כי בנו של הנאשם לא צורף כמשיב לבקשה, הסבתא לא זומנה לחקירה וגם לא נבדקה טענת הנאשם לפיה סך 2000 ₪ מסכום הכסף שהיה ברשותו הינו פיקדון שהוחזר לו. לאור האמור לעיל עתר ב"כ הנאשם להשבת סך 5620 ₪ לידי בנו של הנאשם.

6. דין והכרעה:

סעיף 39 לפסד"פ קובע סמכות חילוט כללית, כלשונו:

"(א) על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם.

(ב) ניתן חפץ כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה ולא חל עליו אחד התנאים האחרים האמורים בסעיף 32, לא יחולט אלא אם החפץ ניתן מאת בעליו, או מאת המחזיק בו כדין, או על דעתו, כשכר בעד ביצוע העבירה שעליה הורשע הנידון, או כאמצעי לביצועה, או בעד ביצוע עבירה אחרת הקשורה בעבירה שבה הורשע הנידון, או כאמצעי לביצוע העבירה האחרת. ואין נפקא מינה אם ביצע הנידון את העבירה האחרת ואם לאו, ואף אם לא נתכוון לבצעה". (הדגשות במקור שלי - מ.ג.)

סעיף 32 לפסד"פ, אליו מפנה סעיף 39 הנ"ל, מתייחס לסמכות שוטר לתפוס חפץ "אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".

7. בכתב האישום יוחסה לנאשם עבירה של החזקת סם בלבד, ולא נטען כי סכום הכסף שנתפס בידו קשור לעבירה של החזקת הסם. לא ניתן על כן, להסיק מעובדות האישום בלבד, כי סכום הכסף שימש או נועד לשמש לביצוע עבירה, או שהושג בעבירה. המאשימה לא הביאה כל ראיה אחרת, להוכיח קיום איזה מן התנאים האמורים, ומכאן, שלא הוכיחה קיום התנאים, ולא ניתן על כן להורות על חילוט הסכום האמור. במצב זה, אין מניעה להורות על השבת סכום הכסף לנאשם.

8. בקשת המאשימה נדחית אפוא, ובקשת הנאשם מתקבלת. המאשימה תשיב את סכום 5620 ₪ לנאשם באמצעות בא כוחו, תוך 7 ימים.

המזכירות תשלח עותק מהחלטתי זו לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ו' שבט תשע"ד, 07 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.